

Gaia Mesiah

„Je nám spolu dobře“

Když před jednadvaceti lety vznikla v Praze kapela Gaia Mesiah, byla to událost. České rockové scéně dala novou energii, její koncerty byly sledované a navštěvované. V roce 2011 se dobrala k pětileté pauze, po níž se vrátila v lepší kondici než kdy předtím. A tohle sousloví platí pro každý nový den. Nedávno vydala album *Vlnobytí*. O písničkách, energii i vztazích mluví zpěvačka Marka Rybin a kytaristka Santa Morella.

TEXT: JAROSLAV ŠPULÁK (Právo), FOTO: ARCHIV KAPELY

V letech 2011 až 2016 Gaia Mesiah neexistovala. Nechybí vám teď ten čas?

Marka: Vůbec ne. Naopak si myslím, že naše nová deska *Vlnobytí* vznikla i díky té pauze. Během pěti let, kdy kapela nebyla, jsme si od ní i od sebe odpočinuli a hlavně jsme si uvědomili, že máme stejný cíl, a tím je hudba. Obávám se, že kdybychom se nerozešli, byli bychom ze sebe později vzájemně tak otrávení, že by pro nás hrani v jedné skupině ztratilo kouzlo. Nejspíš bychom už jako kapela neexistovali.

Morella: Nedávno jsme se o té pauze bavily s naší bubenicí Mišou. Konstatovaly jsme, že ta pauza byla vlastně delší, než ve skutečnosti byla, protože Marka od nás odešla už v roce 2008. My pak v letech 2009 až 2010 fungovali se zpěvákem Viktorem Dykem, abychom si přes veškerou snahu, která byla na všech stranách, uvědomili, že bez Marky to nejde.

Ta pauza byla dobrá nejenom pro sebereflexi a pro to, aby si každý uvědomil,

co pro něho kapela znamenala. Díky ní teď ale také nejsme takzvaně uhraní. Z některých skupin, které jsou našimi soupeřnicemi, totiž cítíme určitou únavu. My ji však nemáme. Po návratu v roce 2016 jsme do toho šlápli znovu. Teď máme latku položenou hodně vysoko a jsme schopni ji položit ještě o kus výš.

Marka: Kdybychom před mým odchodem odjeli na festival South By South West, asi by se nám podařilo dostat se do světa. Bylo by to ale šílené. Představ, že bychom se tenkrát odloučili od svých rodin, přátel a známých a že bychom zvládli to napětí, které mezi námi bylo, mi dnes připadá naprosto šílená. Spíš bych se bývala dostala do blázince.

O co přesně na tom americkém festivalu šlo?

Marka: South By South West je třítydenní přehlídka v americkém Houstonu. Je to vlastně velký veletrh pro světové managementy, na němž se představují i nové talentované kapely z celého světa.

Byli jsme tenkrát vybráni, měli jsme už koupené letenky, zajištěné ubytování, ale do toho jsem odešla, takže se nikam neletělo.

Proč jste to vy ostatní nezkusili bez Marky?

Morella: Nejdříve jsme chtěli. Řekli jsme si, že rychle najdeme novou zpěvačku nebo zpěváka, anebo budeme vystupovat jen ve dvou, s Mišou. Od toho jsme ale nakonec upustili. Po poměrně krátké době jsme jako zpěvačka vzali Viktora Dyka, ale kouzlo starých časů nám chybělo. V kapele byla jiná energie, nevyhovovala nám, a tak jsme se v roce 2010 rozešli. Aby bylo jasno, na časy s Viktorem vzpomínám ráda. Nikam to ale nevedlo.

Marka: Viktor měl těžkou pozici. V Gaia Mesiah to totiž bylo a je v mnoha ohledech jiné než v ostatních kapelách. Já šla zpívat do Skyline, což je skupina, ve které jsou zvyklí jednou za čas nahradit jednu zpěvačku jinou. Je to tam běžné, takže jsem do sestavy rychle zapadla.

Gaia Mesiah byla od začátku postavená na energii čtyř konkrétních lidí. Každý byl ale, jak se ukázalo, jiný, a tím pádem nenahraditelný.

O energii hovoříte často. V čem je pro vás magická?

Marka: Cítím, že je absolutně bezpodmínečná. Ve chvíli, kdy jsem na pódiu, tak o sobě vůbec nevím. Myslím si, že to tak máme všichni čtyři. Když se mě tedy zeptáš, jaký je záměr kapely, odpovím ti, že žádný nemáme. Že nám jde o to, užívat si a dát našim fanouškům svou hudbou možnost zapomenout na všechny strasti. A nejkrásnější je, když dohrajeme a oni si řeknou: Ty krávo, co to bylo? To bylo super.

Morella: Za léta v téhle kapele jsem se naučila pracovat s emocemi tak, že je v podstatě používám jako další nástroj. Někdy jsem vyštavená, nemocná nebo bez nálady, ale vždycky najdu způsob,

jak ze sebe ty emoce vyštouat a použít je pro koncert. Nemyslím si, že se mi to takhle dařilo vždycky. A když je někdo z nás nějak indisponovaný, ostatní to podvědomě vyčítí a dají koncertu svých emocí ještě víc. Proto je v naší hudbě taková síla.

Zajímavé je, že vaší kapelou prošla řada lidí, ovšem mnozí v ní byli jen chvíli. Kromě baskytaristky Sundari to nicméně byli vždycky muži. Proč jste neprahly po tom, aby Gaia Mesiah byla ryze ženská skupina?

Marka: Baskytaru dokáže dobře uchopit jenom chlap. A Josh Stewart, náš basák, má v sobě schopnost vytěžit z minima maximum.

Morella: Se Sundari jsme zkoušely úplně na začátku. Ani tehdy jsme ale neměly primární záměr být ryze ženská kapela. Šlo nám o to, být kapela. Se Sundari

jme nakonec neodehrály ani jeden koncert, na tom prvním už s námi byl Josh.

Myslím si, že obecně jsou ženské kapely zranitelnější než jiné, právě kvůli tomu, že v nich jsou samé ženské. Ženské kolektivy jsou také více jiskřivé, odehrává se v nich více dramatu. Některé spolu vydrží, jiné zase ne. Chlap v takovém kolektivu funguje obvykle jako uzemňovač. To je jedna z Joshových rolí, kterou skvěle plní.

Marka: Kdybychom dnes k sobě místo něho vzaly čtvrtou ženskou, jakkoli je to nesmysl, tak bychom se za pár týdnů rozpadly. Naštěstí si ale nemyslím, že by se našla ženská, která by měla koule na to, aby přišla na konkurz na post členky Gaia Mesiah.

Zpočátku byla vaše kapela nespoutaná, málem z ní šel kvůli tomu strach. Jak jste vedle sebe dospívaly?

Marka: Myslím si, že jsem na začátku měla spoustu věcí potlačených. Byla jsem ze všech nejmladší, o deset let, a Morellu s Mišou jsem strašně žrala. Zapomněla jsem však být sama sebou, i když jsem si to zejména na začátku vůbec neuvědomovala.

Morella: S Mišou jsme spolupracovaly ještě před vznikem Gaia Mesiah, potkaly jsme se v kapele Panika. Začaly jsme

S Mišou jsme spolupracovaly ještě před vznikem Gaia Mesiah, potkaly jsme se v kapele Panika. Začaly jsme spolu trávit hodně času, potom jsme vedle sebe trávily veškerý čas a vlastně jsme měly všechno jasně nalajnované.

spolu trávit hodně času, potom jsme vedle sebe trávily veškerý čas a vlastně jsme měly všechno jasně nalajnované. Kapela pro nás byla prioritou. Potom přišla Marka, bylo jí sedmnáct, a my jí prostě řekly, co má dělat, jak má zpívat, jak to bude, co má poslouchat a co si má myslet.

Marka: Jasně, přesně tak to bylo. Později ale přišly první konfrontace, přibývalo jich a před mým odchodem z kapely v roce 2008 mi začalo docházet, že potřebuju klid. Pohádaly jsme se. Neodešla jsem proto, že bych se tehdy stala konečně takřikajíc sama sebou. Spíše jsem nevěděla, kdo jsem, jen jsem věděla, že na to nepřijdu v téhle kapele. Ve Skyline jsem se potom v podstatě lidsky hledala.

Morella: My se ale v té době začaly hledat také, takže náš tehdejší rozchod dnes vnímám velmi pozitivně.

Rozcházelyste se ve zlém?

Marka: Já s Mišou stoprocentně. Viděla jsem ji tak, že na mě pořád útočí a místo pro diskuzi s ní nikde není. Byla hodně militantní. S Morellou jsme se ani moc nehádaly.

Morella: Když Marka odešla, naštvalo mě, že jsme museli rušit koncerty, a tak jsem si ji vymazala z telefonu.

Marka: Já ale odejít musela. Byla jsem úplně rozložená a vidina toho, že spolu

pojedeme na tři týdny někam do Houstonu, pro mě byla naprosto nepřijatelná. Doma jsem brečela, byla jsem na dně.

Jaké role dnes v kapele máte?

Marka: Miša, s níž jsou mé vztahy už dávno urovnané a velice dobré, nedávno na jednom koncertě řekla, že ona a Josh jsou v kapele racionální jádro, zatímco Morella a já se nad ním vznášíme. Paradoxně to tak nazvala v době, kdy jsme tomuhle pohledu mimoděk uzpůsobili pódium. Oni dva jsou na praktikáblu a my dvě poletujeme pod ním. Oni jsou ohnivá znamení, my jsme vodní. Oni to

všechno drží pevně v rukou, my tomu dáváme víc emocí.

A jakou roli ve vaší kapele hraje Josh?

Marka: Myslím si, že on a já jsme v téhle skupině prošli největším vývojem, pokud jde o vztah ke kapele. To, co Josh dělá posledních pět let, je výsledkem toho, že šel takřikajíc do sebe. Čas, který předtím věnoval chlastu, teď dává seberozvoji a koncentruje se na kapelu.

Pro nás ostatní je jeho přístup neuvěřitelně motivující. Nedávno jsem například pod tímto vlivem strávila dvě hodiny sledováním koncertů jiných interpretů, respektive toho, jakou mají scénu, jaký je jejich koncertní zvuk či jaká používají světla. Dělal jsem si přitom zápisky, ve kterých mám zachycené, co bych si do budoucna v těchto ohledech pro naši kapelu přála.

Ve chvíli, kdy jdu na scénu, je pro mě hudba koníček a zábava. Za tím je ale spousta práce, která není vidět.

Morella: Když jsme začínali, Miša a já jsme v kapele všechno zařizovaly, chodily jsme na rozhovory do rádií a médií, lepily plakáty. Zdálo se nám tenkrát, že se zbytek trochu veze. Teď je to jiné. Josh se chopil spousty aktivit. Nejenomže se vrhl na sociální sítě a merchandise, ale na našem novém albu Vlnobytí se ujal role producenta i zvukaře. Dal mu zvuk, charakter, originalitu a ještě na něm skvěle hraje na basu.

Vaše poslední deska je podle mého názoru skvělá, určitě nejlepší, jakou jste natočili...

Marka: Já si to myslím také. Nikdy se mi nestalo, že bych sama od sebe poslouchala album, které vydala má kapela, ať už to byla Gaia Mesiah, nebo Skyline. Vlnobytí si ale pouštím pořád a mám ho ráda.

Morella: Podle mě je dobré kvůli tomu, že jsme na něm všichni sami sebou. Josh se ve svých rolích vyblbnul, společně jsme zpracovali i nějaké písničky, které takzvaně ležely v šuplíku, Marka si sama vymyslela melodické linky, aranžovali jsme všichni a zjistili, že když na desce děláme čtyři, charakter naší kapely

z písniček nemůže zmizet. Z Vlnobytí máme velkou radost.

Co dnes pro vás Gaia Mesiah je?

Marka: Napadá mě jediné slovo. Záraz. V té kapele jsem konečně strávila více než polovinu svého života.

Morella: Souhlasím. Také považuji za záraz, že se nám podařilo ukočírovat

vztahy tak, abychom se dostali k tomu, že všichni budeme v kapele spokojení a šťastní. Neumím si dnes svůj život bez téhle party představit. Ne že bych bez ní nedokázala žít, ale vím, že by to pro mě bylo mnohem těžší než teď. Díky tomu, že stárnu, jsem se naučila řadu věcí. Patří mezi ně i to, že si vážím toho, v čem je mi dobře. V čem je nám všem dobře. ☑